

Arrest

nr. 57 990 van 17 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van een e-mailbericht van 14 december 2010 van een *“Teamcoördinator Centraal Inschrijvingsloket Stad Antwerpen, Districts- en loketwerking”* waarbij meegedeeld wordt: *“Uw aanvraag voor inschrijving kunnen wij niet verder behandelen daar u de aanvraag buiten de geldigheid van uw visum hebt gedaan.”*

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIES, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid van het beroep

1. De verwerende partij werpt in haar nota een eerste exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op omdat de bestreden beslissing naar haar mening slechts een voorbereidende rechtshandeling is.

Zij betoogt als volgt in haar nota met opmerkingen:

“Huidig beroep is ingesteld tegen een email van verweerster d.d. 14 december 2010 gericht aan verzoeker, waarin wordt aangekondigd dat de aanvraag niet verder zal kunnen behandeld worden daar verzoeker zijn aanvraag laattijdig heeft ingediend. Deze mededeling is louter een schriftelijke weergave van wat verzoeker reeds op 3 december 2010 telefonisch werd meegedeeld, ter voorbereiding van de bijlage 40 die aan verzoeker zal worden afgeleverd.”

Er kan er enkel een beroep tot schorsing worden ingediend tegen "akten en reglementen" van de onderscheiden administratieve overheden. Als "akte" van een overheid kan slechts worden beschouwd de handeling met individuele draagwijdte die rechtsgevolgen beoogt tot stand te brengen of te beletten dat deze tot stand komen, terwijl dergelijke handelingen met een reglementair karakter onder de term 'reglementen' vallen.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een administratief rechtscollege is tegen wiens beslissingen bovendien een cassatieberoep openstaat bij de Raad van State, is de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wat het voorwerp van het beroep betreft en de hoedanigheid van een administratieve rechtshandeling analoog aan die van de Raad van State.

Tevens blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat het de uitdrukkelijke wil is van de wetgever dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Hierdoor kan voor een interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren teruggereken worden naar die welke bij de Raad van State worden aangewend.

Alleen rechtshandelingen kunnen vatbaar zijn voor een beroep tot schorsing of nietigverklaring.

Om een nietigverklaring te kunnen invoeren is de lokalisatie van het precieze voorwerp van het beroep belangrijk.

Op 14 december 2010 wordt er geen aanvraag geweigerd, noch afgewezen.

Op 14 december 2010 wordt er enkel door verzoeker aangekondigd dat hij de aanvraag niet verder zal kunnen worden behandelen aangezien de geldigheidstermijn van het visum van verzoeker is verstreken.

RvSt. Vanheuverzwijn, nr. 28626, 29 juni 1987.¹ Pari. St. Kamer, 2005-2006, nr.51 2479/001, 116-1J 7.

Dergelijke email is geen aanvechtbare handeling daar zij geen enkel definitief schadelijk gevolg heeft gehad op de rechtstoestand van verzoeker. Verzoeker kan bovendien geen enkel voordeel halen uit de vernietiging van dergelijke email.

Het beroep tot nietigverklaring is dan ook tevens niet ontvankelijk aangezien het geen voorwerp heeft.

Om ontvankelijk te zijn, moet een nietigheidsberoep gericht zijn tegen een uitvoerbare administratieve rechtshandeling, dit is een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, waarbij met andere woorden wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaand rechtsregel of rechtstoestand of een zodanige wijziging te beletten. De bestreden beslissing moet dus uit zichzelf rechtsgevolgen sorteren.

De Vreemdelingenwet bepaalt in haar artikel 39 zeer duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel bevoegd is om kennis te nemen van individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het rechtsgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In casu gaat het niet om een rechtshandeling waartegen een beroep tot nietigverklaring mogelijk is, maar om een loutere voorbereidende handeling. Het gaat dus niet om een uitvoerbare administratieve rechtshandeling die uit zichzelf rechtsgevolgen sorteert.

Een email waarin wordt aangekondigd dat een aanvraag niet verder zal kunnen worden behandeld heeft op zich geen rechtsgevolgen. De bestreden beslissing is geen uitvoerbare beslissing, zodat het nietigheidsberoep tegen voornoemde 'beslissing' onontvankelijk is (RvV, arrest nr. 16882 van 2 oktober 2008).

Een nietigheidsberoep tegen zulke handeling is onontvankelijk aangezien een email met louter dergelijke inhoud geen uitvoerbare beslissing is maar een loutere voorbereidende handeling.

De bestreden beslissing is enkel maar een aankondiging dat verweerster wellicht een bijlage 40 aan verzoeker zal afgeven.

Het beroep is dan ook manifest onontvankelijk."

2. Ter terechtzitting handhaaft de verzoekende partij haar beroep.

3. Het bestreden e-mailbericht luidt als volgt: "Beste, Uw aanvraag voor inschrijving kunnen wij niet verder behandelen daar u de aanvraag buiten de geldigheid van uw visum hebt gedaan. Wij hebben contact opgenomen met het Ministerie dienst vreemdelingenzaken. U kan ofwel een nieuw visum aanvraag doen ofwel een aanvraag bijzondere omstandigheden aan de hand van een gemotiveerd schrijven waarom u een aanvraag doet buiten de geldigheid van uw visum. Dit moet gericht zijn aan het Ministerie dienst vreemdelingenzaken samen met een kopie van uw paspoort, vervallen visum en beroepskaart. Dit kan eventueel via uw advocaat. Na afgifte van de aanvraag bijzondere omstandigheden ontvangt u een bewijs van afgifte. Dit sturen wij dan door naar het Ministerie dienst vreemdelingenzaken en wordt dan door hen onderzocht.(...)"

4. Een beroep tot nietigverklaring dient krachtens de artikelen 39/1, § 1, tweede lid juncto artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een individuele beslissing genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot voorwerp te hebben. *“Voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggerepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft: teruggrijpend naar de onderwijl klassiek geworden definitie van VRANCKX wordt bedoeld een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (vaste rechtspraak: zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, 14)”* (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr.2479/001, 93).

5. In het bestreden e-mailbericht wordt naast het verstrekken van inlichtingen duidelijk gesteld dat verzoekers aanvraag voor inschrijving niet verder kan behandeld worden. Uit de stukken gevoegd bij de nota van de verwerende partij en uit de feiten zoals geschetst in het verzoekschrift kan opgemaakt worden dat verzoeker het Rijk is binnengekomen met een visum type D, dat hij tijdens zijn verblijf in België een beroepskaart ontving en dat hij vervolgens *“een aanvraag inschrijving gedaan (heeft) bij het Centraal Loket te Antwerpen.”* Daargelaten de vraag of de “aanvraag inschrijving” dient begrepen te worden als een aanvraag tot inschrijving in het vreemdelingenregister op grond van het verkregen visum type D zoals bedoeld in artikel 25,§1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) of als een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging van meer dan drie maanden, zoals bedoeld in artikel 25/2,§1, van het Vreemdelingenbesluit, dient het niet verder behandelen van de “aanvraag voor inschrijving” alleszins beschouwd te worden als een handeling die verzoekers rechtstoestand beïnvloedt. In die zin vormt het bestreden e-mailbericht een bestuurs-handeling.

6. Voorbereidende handelingen zijn slechts voor vernietiging vatbare handelingen in de mate dat ze de tot beslissen bevoegde overheid binden of haar beoordelingsvrijheid beperken (cfr. J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, 26 e.v.) In casu blijkt nergens uit dat M.P., *“Teamcoördinator Centraal Inschrijvingsloket Stad Antwerpen, Districts- en loketwerking”* in deze de beslissende overheid, die conform het gestelde in artikel 25, §1 of 25/2, §2 van het Vreemdelingenbesluit juncto artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet, de burgemeester van de Stad Antwerpen is, kan binden of diens beoordelingsvrijheid kan beperken, minstens wordt dit niet aangetoond door de verzoekende partij. Het bestreden e-mailbericht kan derhalve niet beschouwd worden als een rechtshandeling die de verzoekende partij een direct en definitief nadeel berokkent (RvS 19 november 2003, nr. 125.447, RvS 30 maart 2004, nr. 129.891, RvS 12 mei 2004, nr. 131.341).

7. Met een schrijven van 11 februari 2011 brengt de verwerende partij de Raad op de hoogte dat er op 26 januari 2011 een beslissing tot niet inoverwegingname van de verblijfsaanvraag van verzoeker werd getroffen. In de bijlage bij dit schrijven werd gevoegd, een beslissing tot niet inoverwegingname van de verblijfsaanvraag (bijlage 40), getroffen op 26 januari 2011 door R.V., waarnemend burgemeester van de stad Antwerpen. Voormeld schrijven werd ter terechtzitting aan de verzoekende partij getoond. Verwerende partij meldt ter terechtzitting dat verzoeker tegen deze beslissing een annulatieberoep heeft ingediend. Verzoekende partij ontkent dit ter terechtzitting niet. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt blijkt dat verzoeker tegen de voormelde beslissing van 26 januari 2011 op 21 februari 2011 bij de Raad een nieuw annulatieberoep ingediend heeft (rolnr. 66.898).

8. Gelet op het gestelde in de punten 6 en 7 en gelet op het feit dat verzoeker ter ondersteuning van het tweede middel gericht tegen het bestreden e-mailbericht zelf betoogde dat verwerende partij een bijlage 40 had dienen te overhandigen, wat in casu achteraf gebeurd is, dient de Raad te dezen te concluderen dat het voorwerp van de vordering een niet aanvechtbare voorbereidende rechtshandeling betreft, aangezien ze zonder onmiddellijke nadelige gevolgen is. Derhalve is het beroep onontvankelijk.

De eerste exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij, is in de aangegeven mate gegrond. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de tweede exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij in haar nota.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA